

upraktisk. Selskaberne har paa det bestemteste vægret sig ved at acceptere en saadan Ordning, og deres Vægning er allerede af den Grund fuldt berettiget, at det under den nævnte Forudsætning vilde blive umuligt for dem at fortsætte paa blot nogenlunde tilfredsstillende Maade paa Grund af Mangel paa Kapital. Dette Spørgsmaal om Kapital skal jeg for øvrigt senere komme til, men det er i Virkeligheden ganske klart, at hverken Stat, Kommuner, Banker eller private vilde indlade sig paa at stille Millionbeløb til Raadighed for disse Selskaber paa deres nuværende Basis, og det saa meget mindre, naar Koncessionen kun skulde forlænges paa et kort Aaremaal. Og det vil igen sige, at de, som ønsker en saadan Ordning, tager Sigte paa en Ordning, der først og fremmest kom til at gaa ud over den jydsk Befolkning, som vilde faa et Telefonvæsen, der efterhaanden forfaldt, idet de to Selskaber vilde blive ganske ude af Stand til at deltage i de tekniske Fremskridt og neppe ret længe vilde kunne opretholde den nuværende Tilstand blot nogenlunde; der er jo dog ingen, der har noget Kendskab til Forholdene, som er i Tvivl om, at det jydsk Telefonvæsen netop i høj Grad trænger til Forbedring. Med disse Bemærkninger til Begrundelse af, at jeg ikke har ment at kunne tage Hensyn til Mindretallets Forslag, skal jeg vende tilbage til Flertallets Forslag og kortelig gøre Rede for Hovedpunkterne i Sagens Udvikling og i det Forslag, som jeg har den Ære at forelægge for dette høje Ting.

Gyldigheden af de jydsk Selskabers Koncessioner udløb med Udgangen af Marts Maaned 1920. Paa dette Tidspunkt var man imidlertid kun naaet til det negative Resultat, at Selskaberne kategorisk havde afvist det af Telefonkommissionen udarbejdede Forslag til en Ordning, der i Hovedtrækkene var baseret paa Andelstanken med vidtgaaende Adgang til Indtræden af Stat og Kommuner. Man stod da i Virkeligheden paa bar Bund og enedes derfor om det eneste, der var at gøre for at vinde Tid til at komme til Enighed om en anden Ordning, nemlig det midlertidig at forlænge de udløbende Koncessioner indtil Udgangen af 1921. Saadanne midlertidige Forlængelser gaves af Ministeriet for offentlige Arbejder i Marts 1920, og jeg skal her nævne et nyt særligt Moment, der gjorde Forlængelsen særlig paakrævet. Den paa dette Tidspunkt nær forestaaende Genforening med de sønderjydske Landsdele opfordrede i høj Grad til Overvejelse af, hvorvidt det ikke vilde være rigtigt, naar en Samling

af det jydsk Telefonvæsen skulde finde Sted, deri ogsaa at inddrage de sønderjydske Landsdele. Telefonkommissionen af 1917 var tilbøjelig hertil, men Telegrafdirektøren fastholdt bestemt, at Telegrafvæsenet burde overtage alt Telegraf- og Telefonvæsen i Sønderjylland i Fortsættelse af Ordningen under det tyske Styre, og som bekendt tiltraadte Telefonkommissionen senere efter en Inspektionsrejse, som blev foretaget i de sønderjydske Landsdele i August Maaned 1920, Telegrafdirektørens Standpunkt; dette blev derefter godkendt af Regering og Rigsdag, saaledes at vi nu i de sønderjydske Landsdele udelukkende har Statstelefon.

Herefter blev Grundlaget for Telefonkommissionens fortsatte Forhandlinger med Selskaberne følgende: at Jyllands lokale Telefonvæsen Nord for den tidligere Landgrænse med Undtagelse af Skagen fremtidig samles til en Helhed, at Stat og Kommuner faar størst mulig Adgang til Delagtighed i dette Foretagende, og at det gennem Koncession og andre Bestemmelser organiseres saaledes, at Befolkningen kan ventes at opnaa en saa god Telefonbetjening, som den tekniske Udvikling til enhver Tid tillader, og det for et Vederlag, der ikke overskrider, hvad der er nødvendigt, naar den i Foretagendet indskudte Kapital skal have et passende Udbytte; i øvrigt skulde den nye Koncession med tilhørende Reglementers Bestemmelser paa alle Punkter holdes i saa nær Overensstemmelse med Bestemmelserne i Koncessionerne for Selskaberne paa Øerne, som det overhovedet er gørligt. Paa det Grundlag er der truffet Aftale med Selskabernes Bestyrelser, og paa dette Grundlag bygger Lovforslaget. Herefter bliver den fremtidige Koncessionshaver „Jydsk Telefonaktieselskab“, der forinden Koncessionens Udfærdigelse skal godtgøre at have erhvervet „Forenede sydjydske Telefonselskaber“, og til hvilket Staten derhos overdrager sine lokale Anlæg, ligesom Staten erhverver og for Købesummen overdrager Koncessionshaveren de Smaaselskaber, der med eller uden Anerkendelse for Tiden bestaar i det sydlige Jylland. For at faa en rationel Ordning af Telefonforholdene maa disse Smaaselskaber med ind under Helheden. Lovforslagets § 1 er affattet i Overensstemmelse hermed, og det er i øvrigt, for saa vidt angaar Punkterne b.—d. og f.—h., ordret enslydende med de tilsvarende Bestemmelser i Lov af 30. Juni 1919 § 1. Med Hensyn til Punkt e., der angaar Maksimaltaksbestemmelserne, er det af Grunde, som udførligt er udviklet i Telefonkommissionens Indstilling, og som